

УДК 681.518.54

Першина Н.Г., аспірантка спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування, кафедра державного управління і місцевого самоврядування Науковий керівник: Бородін Є.І., д. і. н., директор ННІДУ
(*Національний технічний університет «Дніпровська політехніка», м. Дніпро, Україна*)

МОДЕЛЬ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ОХОРОНОЮ НЕМАТЕРІАЛЬНОЇ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ НА ОСНОВІ МІЖСЕКТОРАЛЬНОЇ ВЗАЄМОДІЇ

Процесний підхід у публічному управлінні НКС вимагає комплексного бачення, яке об'єднує інституційну, економічну, управлінську та соціальну перспективи міжсекторального партнерства [1-2]. Це дозволяє інтегрувати інструменти міжсекторального партнерства [3] з функціями публічного управління, забезпечуючи ефективне вирішення соціально значущих проблем.

Синтез інструментів міжсекторального партнерства (МСП) з функціями публічного управління, враховуючи їх системний та циклічний характер дозволить здійснювати публічне управління у такий спосіб:

Планування (стратегічне) та формування політики здійснюються шляхом залучення та партнерства, об'єднання ресурсів зацікавлених сторін. Під час розробки політики та планування управління важливо включати голоси громадських активістів і представників різних секторів, що допомагає формувати комплексні стратегії. Аналіз соціальних оцінок допомагає формувати стратегії, які враховують громадську думку та потреби партнерів.

Прийняття рішень має здійснюватися з урахуванням інституційних факторів. Рішення мають прийматися на основі врахування інституційних умов, що можуть впливати на реалізацію партнерств. Управлінське та організаційне пізнання в прийнятті рішень включатиме знання та компетентності про ефективні інструменти та практики управління в процес прийняття рішень.

Мотивація пов'язується насамперед з позитивними соціальними оцінками, а створення стимулів, формування мотиваторів та мотивів для партнерів повинна відбуватися через позитивні соціальні оцінки, які спонукають до співпраці та активної участі в МСП.

Організація (координація) діяльності в ОНКС здійснюються з перспективою взаємодоповнюваності ресурсів, коли ефективна координація між секторами забезпечує оптимальне використання ресурсів, що є важливим аспектом організації МСП. Аспект та перспектива спільних принципів, цінностей та інтересів покладено в основу формування координаційних механізмів на основі спільних цінностей.

Комунікація в контексті МСП передбачає створення політичними інститутами та інститутами громадянського суспільства відкритих каналів для комунікації між державою та громадськими організаціями для сприяння кращому розумінню потреб і пріоритетів усіх учасників ОНКС. В ракурсі мікроекономічної поведінки, наприклад, це означає чітку комунікацію в сенсі економічних можливостей та ризиків та допомагає партнерам краще взаємодіяти.

Контроль та оцінка дозволяють контролювати легітимність учасників МСП в ОНКС. Інституційний контроль за діяльністю партнерств є важливим для оцінки їхньої ефективності та запобігання зловживанням. А перспектива соціальних оцінок стимулюватиме регулярну оцінку та управлінський контроль з метою виявлення можливих проблем та коригування стратегій.

Робота з персоналом спрямовується на стимулювання компетентності у сфері ОНКС та підтримку навчання суб'єктами практичної діяльності та носіями

нематеріальної культурної спадщини для покращення співпраці та управління. Агентські відносини збагачуватимуться створенням довіри та ефективних партнерств у формуванні позитивного робочого середовища.

Отже, поєднання процесного підходу в публічному управлінні «теоретичним перехрестям» та «інтегративним міжетеоретичним збагаченням» М. Садрі, А. Арістиду та Д. Равазі дозволяє інтегрувати інструменти МСП в структуру публічного управління, що сприяє ефективному розв'язанню соціально значущих проблем та розвитку громадянського суспільства. Наукова новизна концептуальної моделі полягає в інтеграції багатосторонніх інтересів, системному підході до управління, залученні громадянського суспільства та використанні сучасних технологій. Це сприяє охороні нематеріальної культурної спадщини, підвищуючи компетентність та активність суб'єктів практичної діяльності та носіїв нематеріальної культурної спадщини населення.

Список використаних джерел:

1. Першина Н. Г. (2024). Управління охороною нематеріальної культурної спадщини в концептуальних позиціях процесного підходу в управлінні. *Публічне управління і адміністрування в Україні*. № 41. С. 99-106. DOI <https://doi.org/10.32782/pma2663-5240-2024.41.13>
2. Бородін Є. І., Першина Н. Г. (2024). Основи «теоретичного перехрестя» та «інтегративного міжетеоретичного збагачення» у формуванні міжсекторального партнерства в охороні нематеріальної культурної спадщини. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського*. Серія: Публічне управління та адміністрування. Т. 35 (74). № 4. С. 8-15.
3. Sadri M., Aristidou A., and Ravasi D. (2024). Cross-Sector Partnership Research at Theoretical Interstices: Integrating and Advancing Theory across Phases. *Journal of Management Studies*. First published: 01 February 2024 P. 1-34. doi:10.1111/joms.13046